Temps Ordinari - Trenta-unè diumenge

Per Administrador el dg., 30/10/2016 - 08:00

Sa 11,32-12.2
2 Te 1,11-2,2
Lc 19,1-10

El text de Lluc que acabem de llegir dóna resposta al desconcert dels deixebles, quan Jesús d'una manera rotunda exposa la dificultat que els qui tenen riqueses entrin al Regne de Déu. *És més fàcil que un camell passi pel forat d'una agulla...!* Els deixebles s'esgarrifen i deixen a l'aire corpresos la seva impressió: *Així, qui es podrà salvar?*En els evangelistes Marc i Mateu queda flotant la incògnita, tot i la resposta oberta i confiada de Jesús: *Allò que és impossible als homes és possible a Déu.*

Sant Lluc persegueix el tema fins a mostrar-ne un inesperat final. Riquesa i salvació. Jericó és un bon escenari. Per a un jueu Jericó evoca actuació de Déu. Hi ha una doble salvació: la d'uns emissaris espies hostatjats per una prostituta, amagats per ella al terrat, quan passen els inspectors de la policia del temps i, a la nit, despenjats per la muralla. Aquest compromís i cura també serà causa de salvació de Rahab que els ha acollit. Només calia que posés un drap vermell a la finestra com a senyal d'identificació el dia de la invasió.

Avui el protagonista ha estat un home ric, Zaqueu, encuriosit per veure Jesús. De què li venia la inquietud? N'havia sentit a parlar per Mateu, també cobrador d'impostos? Li acabava d'arribar l'anomenada del Fill de David per la curació del cec del camí? Qui era aquest Jesús?

Enfilat a la figuera espera veure Jesús. No esperava sentir-lo i, encara menys, que se li adrecés i, gens del tot, que li demanés res. De fet es creuen mirades. Alçant Jesús els ulls, li mena pressa i li demana el que no es diu enlloc més, perquè el fill de l'home no té on reposar el cap. Li demana ser hostatjat. Ha menjat a casa del fariseu, ha estat convidat per Marta i Maria, també ha dinat amb els pecadors col·legues de Mateu, celebrarà un àpat per festejar Llàtzer reviscolat, fins i tot demanarà el local per celebrar la darrera pasqua. En cap cas es parla d'allotjament.

La sotragada moral de Zaqueu és espectacular. L'acull de pressa amb alegria i explota amb un ràpid càlcul d'expert comptable. La meitat als pobres i encara en tindré per viure, tornant quatre vegades més el que hagi sobrecarregat en la meva recaptació. (Notem que com a màxim, màxim, hauria estat un 12,5 %).

Defensats els pobres, la salvació ha entrat en aquella casa, ja poden senyalar-lo amb el dit com a gran pecador, ja poden criticar Jesús per hostatjar-se a casa del ric cobrador d'impostos. S'ha acomplert el miracle. Tal com el camell passa pel forat de l'agulla, per obra de Jesús el ric entra en el Regne. El pastor ha trobat l'ovella i ha quedat revestida de la seva pròpia formosor. Tal com canta el poeta, podríem subscriure també que Jesús *"Mil gracias derramando, pasó por estos sotos con presura, y yéndolas mirando, con sola su figura, vestidos los dejó de su hermosura".*
En Sant Ignasi hi hauria un resultat semblant formulat com a correspondència amorosa: *Què ha fet Crist per mi?* Ha baixat al meu barranc. *Què he de fer jo per Crist?* Estimar i servir, que és revestir-se d'ell.

Justament, a dos mil anys de distància, una exercitant impressionada per aquesta trobada cara a cara amb Jesús, va quasi calcar la conducta de Zaqueu, donant la meitat dels seus estalvis de funcionària jubilada als pobres i dedicant el seu temps a un voluntariat de suport al Tercer Món. A l'any següent va tornar a fer exercicis i es va angoixar, sentint que havia de repetir la partició. L'acompanyant, per sort, va intuir que hi podia haver engany del mal esperit per "aprimar" i fer caure en escrúpol l'exercitant, convertint-li la resposta d'amor en llei.

La primera lectura del llibre de la Saviesa dóna una clau divina a tot el passatge considerat: Déu estima tot el que ha creat: *I vós, Senyor que estimeu la vida, tot ho planyeu, sabent que tot és vostre, ja que el vostre alè immortal és present en tots.* Jesús comunica aquesta certesa que rere tota criatura hi batega la imatge de Déu, el seu Esperit, la seva formosor, el seu alè. *Baixa de pressa, Zaqueu, que avui m'he d'hostatjar a casa teva.*

ETIQUETES
SALVACIÓ POBRES RIQUESA